

● ÚVODNÍK

Je čas pokoje?

Když Joram uviděl Jehua, zeptal se: „Jehu, je pokoj?“ „Jak může být pokoj,“ zvolal Jehu, „dokud je tu všude smilstvo a čarodějnictví tvé matky Jezábel!“

2. Královská 9,22

Většinou jsme rádi, když se nic mimořádného neděje a je pokoj. Žádné ekonomické otřesy, žádná vztahová a podobná překvapení. Za možnost pokojného života se máme i modlit, jak nás k tomu vybízí Pavel v případě modliteb za vládcy. Přesto jsou ale období, kdy není možné mít pokoj a přitom zůstat na Boží cestě.

Biblický text nás odkazuje na jedno z nejtemnějších období dějin Izraele. Král Achab je ovládnut svou ženou Jezábel a Izrael je plný bezbožnosti a bezpráví. Achab umírá a na trůn nastupuje jeho syn Joram. Sice o něm čteme, že alespoň odstranil Bálův sloup a byl o něco lepší král než jeho rodiče, jeho matka se však dále těšila úctě a provozovala

své modloslužebné plány. Bůh tedy povolává Jehu a ten je pomazán prorokem jako král nad Izraelem. A Jehu nepřinesl pokoj, i když o něj Joram velmi stojí. Naopak. Zabil Joramu i jeho matku Jezábel. Teprve skrze odstranění těchto zdrojů nepravosti mohl přijít pokoj.

I my bychom si určitě přáli žít v pokoji. O pokojný život stojí křesťané i lidé, kteří Bohu neslouží. Jedním ze znamení poslední doby bude podle Pavla právě falešný pokoj. A kolem nás je vedle špatných zpráv slyšet právě uklidňování, že pokoj je tady resp. blízko. Ekonomická krize údajně končí, čekají nás nepřijemné reformy, ale nakonec to bude dobré. Obyvatelé Řecka asi stále ještě věří, že si budou moci udržet stávající životní úroveň a sociální výhody. Německo a Francie sní o udržení sociálního státu ve stávající podobě. Představitelé Evropy věří, že je možné dosáhnout pokojného soužití s islámem ovládanými lidmi a ministryně zahraničí USA věří, že když Izrael přistoupí na další ústupky, aby dosáhl míru, že skutečně pokoj na Blízkém východě nastane.

A co děláme my, křesťané? Možná jsme uvěřili, že když uzavřeme se Satanem mír, tak dosáhneme pokoje. Nebudeme ho moc

dráždit. Nebudeme se zneklidňovat tím, že lidé kolem nás jdou do zahynutí, budeme o Ježíši mluvit jen opatrně a nebudeme to přehánět s posvěcením. Hlavně aby si někdo nemyslel, že jsme fanatici. Hlavně, abychom nepřinesli nepokoj. Hlavně, aby o nás neřekli to samé, co o prvních křesťanech: „Ti, co staví svět na hlavu, přišli až sem.“

Nastává situace, o které píše pastor Perry Noble v souvislosti s nemocnou církví: „Peklo již není horké, hřích už není špatný a kříž už není důležitý.“

V posledním roce jsem se dostal do zvláštní situace. Více než se svými vrstevníky mluvím o Pánu Ježíši se starými lidmi. Tento týden jsem byl navštívit svou tetu. Mám ji rád. Je to moje

poslední žijící teta. Je jí přes osmdesát let a je v LDN. Před časem byla na bohoslužbách v našem sboru a Bůh se jí dotkl. Kromě toho, že jsem jí chtěl navštívit jsem chtěl také hledat možnost, jak s ní znovu o Pánu Ježíši mluvit. Podařilo se to jen z části. Když jsem se na ní díval a viděl další lidi v LDN, tak jsem si znovu uvědomil, že čas je naléhavý. Že není čas pokoje, ale čas boje o lidské životy. Vzpomněl jsem si na slova Jana Eriksena, který říká: „Statistiky jsou proti nám, stále umírá více lidí, než jich zasáhneme, ale nevzdám to.“

Nebyl čas pokoje v době kralování Jorama a není ani dnes. Je stále mnoho smilstva a modloslužby a to i v církvi. Stále je málo těch, kteří Boha uctívají. Ještě se vede boj o lidské duše. Ještě nenastal čas odpočinutí, do věčného sabathu teprve vejdem. Není žádný pokoj, dokud kolem nás jdou lidé do věčného zahynutí a přitom je ještě možnost, aby byli zachráněni.

Reinhard Bonke mluví o křesťanech v houpacích křeslech a křesťanech na bojišti. Kde Bůh jednou najde Tebe a mě, až se Ježíš vrátí na tuto zem nebo až nadejde čas našeho odchodu?

Lubomír Ondráček

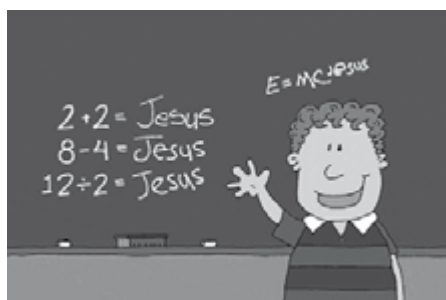
● SLOUPEK

Milí čtenáři, s novým školním rokem přichází také změna do Sborového dopisu. V lednu 1997 jsem psal svůj první sloupek a dnes píšu poslední. Šéfredaktorských prací se ujímá Nanda Slobodová a sazbý Olga Hrdinová. Spolu s tím také dochází ke změně tiskárny, takže i díky tomu byste měli dostávat do rukou SD ještě lepší než dosud. Práce na SD mě bavila, ale už delší dobu jsem cítil, že se nemohu SD věnovat natolik, kolik by zasluhoval a zároveň, že potřebuji více času pro službu na regionu. Proto jsem vyhlížel, komu tuto práci na SD předat a jsem rád, že se to nyní povedlo. Přejí Nandě i Olze hodně úspěchů, a Vám ještě lepší čtení než doposud!

Tomáš Božovský

<http://praha.kaes.cz>

V nedělcích jsme se naučili, že Ježíš je odpověď.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Boží matematika	2
Na misii v Rakousku	4
Palmovka pod Temelínem	6
Naši učitelé	8
Dny dobrých zpráv	11

$$1 + 1 + 1 = 1$$

ANEBO BOŽÍ MATEMATIKA

Když se řekne trojiční učení, většina z nás asi přikývne, že je to součást křesťanské víry. V zásadě ale můžeme snadno nabýt dojem, že učení o jednom Bohu ve třech osobách není pro nás každodenní život křesťana až tak důležité. Pokud bychom měli dokonce vysvětlit, v čem je koncept Trojice klíčový pro porozumění souvislostem v Božím Slovu, asi bychom si příliš mnoho argumentů nevybavili. Je trojiční učení skutečně něčím až tak podstatným? Je vůbec biblické, když se slovo „Trojice“ v Bibli ani nevyskytuje? Jak máme rozumět tomu, že $1+1+1=1$? Není to tak trochu nepraktické dogma?

Čím více se ale začneme učením o Bohu trojediným zabývat, odkrývá se nám, jak je klíčové pro porozumění tomu, kým Bůh je a že to, jak vypadá dokonalý vztah spolupráce mezi Otce, Synem a Duchem svatým, má praktický dopad na naše vlastní vztahy – v manželství, s přáteli, v církvi... Stejnými otázkami, jako i my dnes, se zabývali křesťané již dávno před námi. Stojí tedy za to, ohlédnout se trochu do historie a zjistit, k čemu naši předchůdci došli a na čem se naopak shodli, že jsou slepé uličky. Ačkoliv si to možná běžně neuvědomujeme, na závěrech tehdejších diskusí a koncilů stavíme dodnes. Bez těchto koncilů bychom neměli formulovány základní vyznání církve a ani bychom neměli uzavřený kánon Nového zákona.¹

Trojiční učení shrnuje podle Nového biblického slovníku tři věci²:

Existuje pouze jeden Bůh;

Otec, Syn i Duch svatý jsou Bohem;

Otec, Syn a Duch svatý jsou tři rozdílné osoby.

První křesťané tvář v tvář Ježíšově službě na zemi, Jeho smrti, vzkříšení a následnému seslání Ducha svatého, čelili tomu, že jejich dosavadní judaistická představa o Bohu byla postavená na hlavu³. Židé totiž věřili, že je jen jeden Bůh, a tedy nepřicházela v úvahu varianta tří „bohů“. Zároveň bylo ale zjevné, že v Ježíši i v Duchu svatém je přítomný stejný Bůh. Novozákonní pisatelé často zmiňují Otce, Syna a Ducha svatého zároveň a vyjadřují tak jejich jednotu; také mluví o každém z nich jako o Bohu⁴. Objevuje se tedy

myšlenka toho, že Bůh je jeden a zároveň je Bůh ve třech osobách. V Novém zákoně však nenajdeme vysvětlení, jak je to možné.

Apoštolské otcové uvěřili v tzv. apoštolském období (od r. 33 do r. 96). Za apoštolské otce jsou považováni (mimo jiné) Klement Římský, Polykarp ze Smyrny a Ignác z Antiochie. Polykarp byl učedníkem apoštola Jana a Klement byl ustanoven apoštolem Petrem. O Ignácovi víme, že byl blíz-

*Trojiční učení
shrnuje podle
Nového biblického*

slovníku tři věci;

Existuje pouze jeden Bůh;

*Otec, Syn i Duch svatý
jsou Bohem;*

*Otec, Syn a Duch svatý
jsou tři rozdílné osoby.*

kým spolupracovníkem Polykarpa a měl apoštolskou autoritu.

Všichni tito tři měli zásadní vliv jako učitelé v tehdejší církvi. Jejich spisy mají pro nás hodnotu z toho hlediska, že byli vyučováni přímo apoštoly, kteří viděli Pána⁵. Odráží se v nich silný trojiční důraz církve té doby, i když termín „trojice“ v této souvislosti ještě nebyl používán. Již na konci prvního století se objevili první gnostičtí heretici, kteří mj. tvrdili, že Ježíš je „menším bohem“, nežli Otec. Právě tento spor vedl první Církev k formulaci tzv. Apoštolského vyznání víry.

Na téma Trojice se během následujících staletí rozvinula dlouhá a nejednoduchá de-

bata a není příliš divu, že se většina teologů (když už na ničem jiném) shodne, že Trojice je velké tajemství. Bůh je pro nás jako lidské bytosti ve své velikosti nepochopitelný – nelze ho změřit a obsáhnout⁶. Boží slovo nám Boha zjevuje věrně, ale stále jen omezeným způsobem lidského jazyka a chápání. Bůh se totiž do lidských slov nikdy nemůže vejít. S takovým postojem je potřeba přistupovat i k učení o Trojici – ne vše můžeme pochopit a ať už zvolíme jakýkoliv slovní popis, nikdy nebude dokonalý. V tomto smyslu pro nás vždy bude Boží trojedinost tajemstvím.

Na odkaz apoštolských otců navázala generace apologetů, Irenej z Lyonu, Athénagoras a Tertullian. I v jejich spisech nacházíme silný trojiční důraz. Prvním, kdo použil termín „Trojice“, aby daný koncept nějak popsal, byl Tertullian (160-225), který sloužil jako učitel v církvi v Kartágu. Rozvinul Janovo „tito tři jedno jsou“ a také se snažil vymezit pojem „osoba“ – definoval ho jako toho, kdo jedná a mluví. Osoby Trojice považoval za odlišné, ale ne oddělené. Otec, Syn a Duch svatý jsou stejné podstaty.

Jednou z prvních herezí týkajících se Trojice byl tzv. modalismus – představa, že Otec, Syn a Duch svatý jsou jen různé projevy jednoho Boha, nerozlišovaly se tedy jednotlivé Boží osoby. Podle tohoto učení se jeden projev Boha nemohl stát člověkem, zatímco by jiný projev Boha zůstal v nebi. Proto za nás vlastně trpěl Otec, který se narodil jako Ježíš Kristus, zemřel a sám sebe vzkřísil z mrtvých. Pokud by ale Kristus nebyl osoba odlišná od Otce, jeho smrt, vzkříšení a přímluvy u Otce by nebyly možné. Tato hereze přechází v různých obměnách dodnes, především v různých elitářských sektách, které jsou přesvědčené, že reprezentují jediné „pravé křesťanství“.

Dalším, velmi vlivným heretickým směrem s řadou různých variant, byl tzv. arianismus. Arius (250-336) a jeho následovníci věřili, že je-li Bůh jen jeden, znamená to, že jeho Syn není tím samým Bohem. Věřili také, že

Syn byl stvořený, nikoliv věčně existující. To, co Ježíš prožíval na zemi jako člověk – utrpení, únava, modlitební život a zvláště pak jeho poslušnost – je podle nich důkazem, že Syn je v podřízeném postavení vůči Otci věčně, nikoliv pouze ve své pozemské službě⁷. Pokud by ovšem Ježíš nebyl Bohem v pravém slova smyslu, jak tvrdilo ariánství, pak bychom Jím nemohli být spaseni. Pouze Bůh nás totiž může spasit. Zároveň ale platí, že Ježíš v pravém slova smyslu člověkem, protože spása mohla přijít jen skrze poslušnost člověka, druhého Adama⁸.

1) Kánon NZ se definitivně uzavřel až roku 397 na koncilu v Kartágu.

2) Nový biblický slovník, Návrat domů, Praha, 1996

3) Kevin Giles, The Doctrine of the Trinity and Subordination

4) např. Jan 1,1.14; Koloským 2,9; Matouš 1,23; Židům 1,8

5) Jay Rogers, The Trinity: Father, Son, and Holy Spirit

6) Římanů 11,33-36; Job 11,7

7) R.P.C. Hanson, The Search for the Christian Doctrine of God, T & T Clark, Edinburgh, 1988

8) Stuart G. Hall, Doctrine and Practice in the Early Church, Eerdmans Pub., Grand Rapids, Michigan, 1992

Pokud ale v Trojici není žádná hierarchie, jak si vysvětlíme texty, jako např. „Otec je větší, než já“? Copak nebyl Ježíš „poslán“ Bohem¹⁰? Nehovoří se snad v Písmu o tom, že Syn poslouchá Otce¹¹? Na druhé straně, jak tyto texty skloubíme s tím, že se o Synu v Písmu hovoří jako o Bohu¹², nebo s tím, že je Ježíši přiřknut titul Pán, který je ve SZ užíván pro Hospodina¹³? Jak k daným textům přistupovat biblicky vyváženě tak, abychom nic nevynechali a zároveň to dávalo smysl?

Podobné otázky si nejspíš kladl také Athanasius, biskup Alexandrijský (295 – 373)¹⁴. Athanasius zdůrazňoval stejnou podstatu Otce, Syna a Ducha svatého a jejich dokonalou jednotu a spolupráci ve všech ohledech. Upozornil na to, že ariáni pomíjí kontext a nerozeznávají, že Písmo nám dává dva pohledy na Ježíše, Božího Syna. Boží Syn jako Bůh je roven Bohu Otci, má věčnou božskou podstatu a důstojnost. Dobrovolně se ale rozhodl přijít na zem jako člověk a dočasně se Otci podřídil ve své pozemské službě, aby nám mohl přinést spasení. Athanasius tedy narozdíl od ariánů neměl žádný problém s texty, které popisují Synovu poslušnost Otci, modlitební život či smrt na kříži, protože tyto texty jen potvrzují Synovu plně dočasné lidství, které dobrovolně přijal kvůli naší záchráně. Tyto lidské znaky ale nejsou součástí Synovy věčné Boží podstaty. Athanasius také kladl důraz na to, že to, co Bůh dělá, zjevuje, kdo Bůh je. Pokud tedy Ježíš dělá věci, které může dělat pouze Bůh (odpouští hříchy, kraluje jako Pán apod.), pak je také skutečně Bohem. Ježíš je tedy jako Bůh hoděn stejné úcty, jako Otec. John Stott v této souvislosti napsal: „Nikdo se nemůže nazvat křesťanem, pokud neuctívá Ježíše. Uctívat ho, pokud není Bohem, je modlářství;

neuctívat ho, pokud jím je, je odpadlictví.“

Diskuse o arianismu vedly ve své době k velkému rozdělení v církvi, a to nejen v teologických otázkách, ale i ohledně správy církve. Protože toto rozdělení ohrožovalo

Athanasius

i politickou stabilitu země, císař Konstantin svolal v roce 325 do Nikaje první ekumenický koncil.

Přestože jeho politické zadání bylo dohodnout se na kompromisu a sám Konstantin jistě kompromisní řešení v úvodu koncilu navrhl, přítomní biskupové toto řešení odmítli, jednoznačně se vymezili vůči ariánství a přijali tzv. Nikajské vyznání víry. To je charakteristické důrazem na Ježíšovo Božství a na jeho rovnost s Otcem. Přestože si však Konstantin od koncilu sliboval, že spory ukončí, kontroverze zmítala církví i politickou sférou ještě na konci 4. století. Střídavě si ve vyhnanství pobývali Arius i Athanasius. Arius byl nakonec pro své falešné učení definitivně exkomunikován, nicméně hlavní myšlenky jeho učení

Arius

se staly v různých obměnách ohrožením pro církev až do dnešní doby a arianismus je považován za jednu ze základních herezí, které se v církvi kdy objevily.

Dalším milníkem v ustálení trojičního učení bylo dílo tzv. Kapadockých otců. Díky nim pak na koncilu v Konstantinopoli roku 359 bylo potvrzeno a rozšířeno Nikajské vyznání víry.

To byl stručný exkurz do vývoje trojičního učení. V pokračování za měsíc se budu zabývat blíže tím, co trojiční učení vlastně zahrnuje, a také biblickým pohledem na vztahy a spolupráci mezi Otcem, Synem a Duchem svatým.

Ráchel Bícová

Použitá literatura:

Kevin Giles, *The Doctrine of the Trinity and Subordination*, InterVarsity Press, 2002

Kevin Giles, *Jesus and the Father*, Zondervan, 2006

J.D. Douglas, *Who is Who in Christian History*, Tyndale, 1992

Spisy apoštolských otců, Kalich, 2004

Stuart G. Hall, *Doctrine and Practice in the Early Church*, Eerdmans Pub., 1992

Jay Rogers, *The Trinity: Father, Son, and Holy Spirit*, www.forerunner.com, 2008

Manfred Clauss, *Konstantin Veliký: římský císař mezi pohanstvím a křesťanstvím*, Vyšehrad, 2005

Robin Parry, *Worshipping Trinity*, Paternoster Press, 2005

John Stott, *The Authentic Jesus*, InterVarsity Press, 1979

Sborové prostory

Počátkem července proběhla kolaudace rekonstruovaných sklepních prostor a byla díky Bohu úspěšná. Máme již platné kolaudační rozhodnutí a souhlas s používáním prostor. Rok trvaly projekční práce a vyřízení stavebního povolení a dva roky stavba.

V srpnu došlo ještě k závěrečným úpravám přístupu (oprava fasády a položení dlažby) a montáž příčky a výdejního pultu z kuchyně. Tím je hlavní etapa úprav ukončena a v budoucnu nás čeká ještě úprava dvora. Ta ale ještě závislá na jednání s dalšími vlastníky domu.

Prostory tedy již začneme od září plně využívat. Zkušebna již funguje, sál bude využívat hlavně mládež, dále jej budeme využívat na křty (doufám stále hojněji :-)) a na různá mimořádná shromáždění.

Poslední, co nás čeká, je vybavení kuchyně. Na její vybavení ale nemáme v současné chvíli finance. Pokud bys měl na srdci podpořit finančně právě dokončení kuchyně, je možné zaslat mimořádný dar na stavební fond nebo ho předat osobně sborové sekretářce. Za podporu děkuji.

Lubomír Ondráček

9) Jan 14,28

10) Jan 4,34

11) Římanům 5,18-19, Židům 5,8

12) Jan 1,1, Řím 9,5, Žid 1,8

13) Skutky 2,2, Římanům 1,3, 1. Korintským 1,2 atd.

14) Po Athanasiovi bylo pojmenováno tzv. Atanášské vyznání víry, které, i když on sám není jeho autorem, vyjadřuje shrnutí trojičního učení.

Jay Rogers, *The Trinity: Father, Son, and Holy Spirit*,

Kevin Giles, *The Doctrine of the Trinity and Subordination*

John Stott, *The Authentic Jesus*, Intervarsity Press, 1979

Stuart G. Hall, *Doctrine and Practice in the Early Church*, Eerdmans Pub., Grand Rapids, Michigan, 1992

Kevin Giles, *The Doctrine of the Trinity and Subordination*

Podle města Kappadokie v dnešním Turecku. Počítáme mezi ně Řehoře z Nazianzu, Basileiose z Kaisarie a Řehoře z Nyssy.

Služba uprchlíkům

krátkodobý misijní výjezd

Letos v létě se již po třetí vydala skupinka Čechů (tentokrát čtyřčlenná, ze dvou města třech různých denominací) do rakouského Traiskirchenu. Ačkoli jeli do oblasti, která je známá především pěstováním vína, nebyla cílem jejich výpravy zábava, ale pomoc.

Ne každý totiž už ví, že v této vesnici je největší rakouský uprchlický tábor. V budově bývalých císařských kasáren, která je ze všech stran oplocená a hlídána kamerovým systémem, může být ubytováno přes tisíc uprchlíků. To znamená, že to je přes tisíc lidí, kteří z nějakého důvodu opustili svou zemi, protože se jim tam nešlo dobře, nebo jim z různých důvodů hrozilo pronásledování. Každý z těchto lidí podnikl neuvěřitelnou, mnohdy nebezpečnou cestu, na jejímž konci očekával něco lepšího, než zažil ve své vlasti. Skutečnost se ovšem od těchto očekává-

už byly praktické věci, které jsme dělali „pouze“ pro misijní tým - mytí oken, větší úklid, natírání, řezání dřeva, atd. Praktické věci, které jsme dělali pro uprchlíky – pomoc při vybírání oblečení z místních zásob darovaných rakouskou církví, mytí hrnečků při programech a vaření čaje a kávy, příprava některých částí programu – program pro děti, hudební doprovod některých programů (jednu píseň si už asi všichni budeme nadosmrti pamatovat v několika různých jazycích, včetně perštiny – tu jsme se naučili fonetickým zapisováním, když nám ji jeden perský bratr četl ☺). Největší službou ale bylo to, že jsme věnovali pozornost a nechávali skrze nás k uprchlíkům proudit Boží lásku. To je ten nejlepší dar, který jsme jim mohli dát. Nedalo se to naplánovat a událo se to pokaždé jiným způsobem, ale mě osobně to vždy za-

slovem. Kolikrát se nám tady v Čechách stane, že se člověk obrátí jen na základě toho, že viděl film Ježíš a na jeho konci se modlil modlitbu přijetí? Tam je to vcelku běžné, neviděla jsem to na vlastní oči, ale vím, že se to stalo i během našeho pobytu tam. Návštěvníci The Oasis totiž často přichází z muslimského prostředí, ale teprve tady se setkávají s Bohem, který o ně má opravdu zájem a tak ho chtějí následovat. A to i přesto, že je to může stát i hodně vysokou cenu. Setkali jsme se tam s bratry a sestrami v Kristu, kteří kvůli své víře museli opustit svou zemi. Zvláště s jedním bratrem (který je v poněkud komplikovaném procesu čekání na azyl) se naše skupinka setkávala často, protože bydlel na stejném místě jako my. On tak pro nás mohl být příkladem v tom, že vytrval s Ježíšem za podmínek, které si my neumíme představit a my jsme zas pro něj mohli být povzbuzením v tom, že viděl, že se o něj zajímáme a modlíme se za něj, jsme v kontaktu i nyní, když píšu tento článek.

Bylo to krásných čtrnáct dní, kdy jsem mohla být svědkem i nástrojem Božího jednání. Uprchlíci jsou lidé, kteří jsou v hrozné situaci a vím, že lidské snažení jim pomůže trochu, ale Bůh jim může pomoci hodně. My, jako křesťané, máme tu výhodu, že se můžeme nechat jen Bohem používat a během tohoto výjezdu mi přišlo, že to byla docela zábava (až na ty noční boje s komáry ☺).

R.V.

International Teams Austria

ní značně liší. Dostávají se do prostředí, kde nerozumí jazyku, ani byrokratickým procesům, v jejichž středu se octnou. Jsou omezeni v pohybu po zemi, ve které jsou, nemohou pracovat a vydělávat si a tak musí žít ze skromné podpory od státu. Nemají žádný majetek ani nutné osobní potřeby. V táboře musí žít dohromady s mnoha příslušníky jiných národností, z nichž některé

by ve své domovině považovali za nepřátele. A hlavně velmi dlouhý čas čekají, na vyřízení své žádosti o azyl a nemají žádnou jistotu, jak to dopadne a tak mnohdy ztrácejí naději.

Asi 100m od tábora se ale nachází křesťanské středisko The Oasis, které je již přes 20 let otevřené pro uprchlíky. Dostane se jim tu různé pomoci – oblečení a jiné potřeby, rady s vyplňováním různých žádostí, prostor pro to si jen tak posedět, popít čaj a pojit něco dobrého, popovídat si, nebo zahrát hry. Ale hlavně je to místo, kde se k uprchlíkům chovají s respektem a úctou a nabízí jim pomoc při hledání té největší naděje, která není jen pro tento život.

Bylo úžasné moci se (pro mne již po druhé) zapojit do této činnosti. Všim, co jsme tam dělali, jsme mohli soužit Pánu. Ať to

razilo. Jak já jsem toho, alespoň ze svého pohledu, udělala málo, ale jak moc to přineslo. Stačilo jen nabídnout sušenky a kávu a pak s nimi chvilku posedět a povídat si (lámanou rusko – česko – angličtina – němčina). Nebo je naučit skládat z papíru tulipán. Nebo se společně s jednou mladou Afghánkou jít na celé odpoledne projít na nedaleký hrad. Nebo s dětmi pořádat závody v házení papírových vlaštovek. Tyto jednoduché činnosti často vedly k jedné důležité otázce: „Proč to děláte?“ A tak jsme těm, kteří to ještě neslyšeli, mohli říct: „Protože milujeme Boha, který miluje nás i vás“. A také bylo neuvěřitelné vidět, jak byli ti, kteří se už o Boha nějak zajímali dotčení jeho

English Camp

English Camp je vždy skvělá příležitost, kdy se dá procvičit angličtina a povídat si s nevěřícími o Bohu. Letos jsem se účastnil již počtvrté a bylo to opět úžasné. Měli jsme podruhé tým nadšených Američanů z Arizony, se kterými jsme mohli rozvíjet loňská přátelství a navazovat nová. Celým týdnem vládla příjemná atmosféra vzájemného přijetí a lásky. Vždycky mě povzbudí, když mi někdo z venku řekne, že obdivuje naši vyrovnanost a radost, které z nás číší. Letos mi to jeden ze studentů opět řekl a já mu odpověděl, že jestli to tak je, tak jen díky Bohu. Měli jsme 35 studentů, z toho asi 19 nevěřících! Je povzbudivé, že jedna studentka (nevěřící), která se dověděla o EC loni na internetu, letos pozvala pět dalších kamarádů! Bůh zde skutečně jednal, proběhlo zde spoustu hlubokých rozhovorů o životě a o Bohu, tři studenti vydali svůj život Ježíši, další učinili nová rozhodnutí pro svůj život. Já sám jsem měl tři hlubší rozhovory se studenty, kdy jsme si povídali o životě

(často zraněném) a já se je snažil povzbudit tím, že Bůh má pro ně připravenou cestu, ví o nich a dokáže dělat velké změny a jednat tak, jako jedná v mém životě. Zarazilo mě, kolik společného máme s jedním studentem, co se týče rodinných poměrů a zkušeností, mohl jsem ho povzbudit, že se nějaké situace dají úspěšně řešit s Bohem, který dokáže nahradit to, co jsme nedostali.

Jedna studentka napsala po English Campu jako status na Facebooku následující: "Minulý

týden byl jako pobyt v nebi, na všechno sem zapomněla (hlavně na něco určitého) a byla šťastná, ale teď je realita zpět, jako bych spadla na hoooodně tvrdou zem."

English Camp i následný Follow Up, kdy přišli někteří nevěřící na shromko a další aktivity, se letos určitě mimořádně povedly (až na zrušený výlet kvůli dešti:-). I já jsem byl velmi povzbuzen tím vším, co se událo, ale hlavně tím, že byl Bůh mezi námi přítomen. Tím to ovšem nekončí, musíme se za všechny studenty modlit a udržovat s nimi kontakt, aby vytrvali v tom, pro co se mnozí z nich rozhodli.

Petr Nový

V srpnu na ostrově

První srpnovou neděli jsme se sešli na společném sborovém shromáždění, tentokrát pod širým nebem na Střeleckém ostrově. Při takovémhle shromáždění vždycky dost zaleží na počasí, a i tentokrát Bůh modlitby za počasí vyslyšel, nepršelo a bylo pěkně. Na účasti se zřejmě kromě prázdnin podepsaly i právě probíhající dovolené tří regionů, takže křesťanů se sešlo kolem 140, a protože někteří raději postávali ve stínu okolních stromů, bylo docela volno. Možná ale právě ty prázdné židle vpředu přilákaly několik náhodných okolodoucích, aby se posadili, a tak si někteří i se sklenicí piva v ruce vyslechli nejprve svědectví Ráchel o jejím setkání s Bohem, a pak i Lubošovo kázání. Jeho základem byl příběh o Judovi a Támar, příběh, který je plný emocí a překvapivých zvratů. Příběh, ve kterém se počáteční

trápení nakonec promění v požehnaní a nový začátek právě díky změně Judova postoje.

Shromáždění se vydařilo a potvrdilo, že tam, kde vyjdeme s evangeliem ven „z kostela“, najdou se lidé, kteří budou naslouchat.

tob

Sever uprostřed Českého středohoří

Letos jsme se vypravili opět na nové místo a to do kempu Jordán v Českém středohoří. Bylo nás kolem šedesáti, a proto bylo už před dovolenou jasné, že budeme kemp sdílet s dalšími lidmi. Příjemným překvapením bylo, když se ukázalo, že to jsou sourozenci převážně z Křesťanských sborů, ale i z CB, ČCE a pravděpodobně i odjinud. Několik z nás zavítalo na jejich programy a někteří z nich se zase připojili k našim už tradičním ranním modlitebním, kterými jsme začínali každý den. Hlavní téma pobytu, které zaznělo během tří večerů, bylo založeno na verši

jí. „Bůh pro nás připravuje něco, co si ani nedovedeme představit, ale na co se opravdu můžeme těšit. Bůh to připravil pro ty, kteří Ho milují. Jak milujeme Boha, co to znamená prakticky? Tyto a další otázky se během těchto večerů vynořovaly a povzbuzovaly nás k radostnému očekávání i skutečnému následování Ježíše.

Jeden večer jsme shlédli film Černý a šarlatový, silný příběh z 2. světové války o odpuštění, a také nechyběl táborák, i když zprvu ohrožený deštěm, nakonec se vydařil dobře.

Během dnů jsme vyrazili do okolí, kde skoro každý kopeček je bývalou sopkou (trochu přeháním, ale jen trochu). Na společném výletě jsme zdolali Milešovku (a nespadli z ní ☺), z dalších výletů mě zaujala třeba návštěva muzea modelové

železnice a vůbec modelů aut a vojenské techniky na zámku v Trmicích. Krásné okolí opravdu lákalo k výletům, a nakonec jsme

možná mohli být rádi, že nás nezastihla ta vedra předchozích dnů. (Někteří jsme sice i zmokli, ale myslím, že jen dvakrát ☺.) Oblíbenou náplní podvečerů byl volejbal a pétanque a po večeri také „neděлка“ s papuláky.

Celkově dopadla dovolená fajn, i když tak asi jako každá věc pod sluncem, i tak měla své výhody a nevýhody, jak řekl Kazatel. (Nebo to neřekl?) Každopádně kladem bylo pěkné okolí, nízká cena za ubytování, možnost vlastního stravování a řekl bych i počasí. Naopak ne moc silnou stránkou asi místní strava (jak řekl jeden bratr v narážce na úvodní večeri: „Jestliže láska prochází žaludkem, pak bych začátek letošní regionální dovolené mohl považovat za katastrofálně hrbolatu cestu ke štěstí.“) a ubytování. Ale jak to tak bývá, najít výborné ubytování a skvělou kuchyni za málo peněz, to není snadné.

Přesto jsme si to, myslím, docela užili, a s námi i našich několik nevěřících příbuzných či přátel. A nakonec, to, nač se můžeme opravdu těšit, to, co nás určitě nezklame, to je teprve před námi (1Kor 2:9).

Tomáš Božovský, region Sever

z 1. Korintským 2:9: „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co člověku nikdy ani na mysl nepřišlo, to Bůh připravil těm, kdo jej milu-

Palmovka pod Temelínem

„Celý komplex je obehnaný dvojítm žiletkovým drátem“, sdělila nám, mimo jiné, během přednášky o Temelínu naše průvodkyně. Jako prevence před aktivisty všeho druhu, křesťany nevyjímaje, s námi v přednáškovém sálku seděl „bratranec“ přednášející paní, který obstaral všechny případné dotazy. Hlavně o bezpečnosti. Také si myslím, že dnes je jaderná elektrárna bezpečná, ale ta profesionální naprostá jistota ve mně vyvolala pochybnosti. Omylný člověk vytvoří dokonalý systém ochrany? Bylo to ale opravdu zajímavé dopoledne naší regionální dovolené ve Výšticích na Českobudějovicku.

Jiná dopoledne a odpoledne jsme víceméně společně trávili pobíháním po Českém Krumlově, Budějovicích, Vodňanech, Hluboké a dalších, pro Pražáky atraktivních místech. Večer býval krátký program s chválama a potom posezení a povídání při vínku, nebo hraní deskových her. Kromě známé Citadely

a neznámého Proroka, frčel Bang. Takže zatímco si rodiče povídali, naše děti se družně střídaly.

Z různých reorganizačních a rodinných důvodů se nás sjelo na „regošku“ jenom několik rodin. Sice jsme přemýšleli, jak to příště naplánovat, aby mohlo jet více lidí, ale zato jsme se takhle v malém počtu mohli lépe užít a poznat.

Na statku ve Výšticích letos končí,

ale jižní Čechy jsou zábavné a pod Temelínem nebývá plno, tak snad příští rok opět na jihu a ve větší tlupě.

Nanda

Zpráva z pastorálky

Koncem července se konala, tak jako každoročně, letní pastorálka KS. Týdenního setkání pastorů a vedoucích s rodinami se v krásném prostředí KC Immanuel v Dlouhém zúčastnilo (včetně dalších, kteří přijeli třeba jen na tři dny, kdy vyučoval Alan Vincent) kolem 160 lidí (včetně dětí ☺). Protože vypršel tříletý mandát Rady KS, bylo nutné Radu potvrdit nebo zvolit novou. Celá Rada,

ve složení Marek Prosner, Petr Kácha, Petr Rýgl, Karel Řežábek a Jenda Cvejn byla potvrzena i na další tříleté období. Byly také projednány a schváleny některé dílčí změny Základního dokumentu.

Byl to pěkný a povzbudivý čas, kdy jsme si kromě vyučování, sdílení, setkání se sourozenci a odpočinku, užili i krásného počasí.

Tomáš Božovský

● NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Svatý rok

Když převzal Jean-Alexis Moncorgé po svém otci umělecké jméno Gabin, asi sotva čekal, že před kamerou stráví téměř padesát let. Jako poslední z celé řady vynikajících snímků s Gabinem v hlavní roli, byl v roce jeho smrti (1976) uveden do kin v režii Jeana Giraulta film Svátý rok.

V Římě probíhají katolické oslavy svatého roku. Z celého světa se očekává velké množství duchovních a prostých věřících. V cele za mřížemi touto dobou sedí starý lupič Max Lambert (Jean Gabin). Tohoto lupiče gentlmena pocházejícího ještě ze „staré školy“ náramně štve, že se do kriminálu nedostal vlastní chybou, ale kvůli náhodně prasklému vodovodu v bance právě v době, když si do ní „zaskočil“ pro hotovost. Jeho parťákoví v cele (Jean-Claude

de Brialy) tak nedá mnoho práce přemluvit ho ke spolupráci a za pomoci přátel zvenku zorganizují útěk. Všechno perfektně klapě až do okamžiku, kdy se oba vězni převlečení za duchovní usadí v letadle do Říma. Zde se díky svému převleku chtějí nenápadně zamíchat mezi davy věřících a vyzvednout si zlato ukruté z jedné dávné loupeže. Záhy po startu se letadla zmocní teroristé. Přinutí pilota ke změně kurzu a požadují vysoké výkupné. V případě jeho nevyplacení hrozí postupnou likvidací pasažérů i zničením letadla. Protože výplata výkupného vázne, teroristé chtějí přikročit k demonstrativní popravě prvních losem vybraných cestujících. Ti mají ještě povoleno vyzpovídat se dvěma „náhodně“ přítomným duchovním. Lambert nechce do vzniklé si-

tuače příliš zasahovat a ujme se s kolegy role zpovědníka. V jedné ze spolucestujících pozná ale svou lásku z mládí (Danielle Darrieux) a ta ho přinutí k razantnímu zákroku.

Svatý rok rozhodně není pro příznivce akčních komedií. Pro takové může působit poněkud rozvlekle. Ale kdo má rád dostatek prostoru pro vychutnání velkého množství vtipných scén s dramatickou zápletkou, tak si přijde na své a zažije 91 minut inteligentní zábavy bez jediného hluchého místa. Doslova umělecký zážitek podtrhují skvěle obsazené a vykreslené vedlejší role. Dabing je takovou malou samostatnou kapitolou. Pochází ještě z doby, která se dá v tomto odvětví označit za zlatá léta. Mimořádnou kvalitu díla a Gabinovo mistrovství ocenili i hodnotitelé na ČSFD zde málo vídanými 88%!!! DVD vyšlo na podzim loňského roku v Levných knihách za 49 Kč. Nenajdete-li ho v regálech, nechte si vyjet na počítači stav skladových zásob v jednotlivých obchodech. V současné době ho mají v nabídce i některé internetové obchody v ceně okolo 150 Kč.

Pavel Rosecký

PODĚKOVÁNÍ Z KAMU

Náš sbor pravidelně podporuje různé evangelizační a sociální projekty. Ohledně jednoho z darů jsme obdrželi následující informaci a poděkování.

Milý bratře Ondráčku,
Rád bych Vám za Křesťanskou akademii mladých a také projekt EXIT316 poděkoval za poskytnutí daru na EXIT Tour. Na základě komunikace s bratrem Danem Frantíkem bude dar poskytnut na pokrytí části nákladů kutnohorského EXIT Tour tento podzim. Kutná Hora je z ostatních měst, které tento podzim navštívíme, finančně i co se týče množství sborů nejslabší. Přesto bychom místním sborům rádi pomohli oslovit Kristovým evangeliem neméně 500 mladých lidí a křesťanských mládežníků pomohli s dlouhodobou prací s oslovenými.

Pokud byste měli jakékoliv otázky, případné nápady nebo připomínky, jsem zde, abych na vše potřebné odpověděl. Jsem rád, když jsme v naší službě co nejvíce transparentní.

To vše k oslavě jména Ježíše Krista a budování Jeho království.

Pokud bychom mohli pomoci ve Vaší službě, nabízím síly našeho týmu. Naše síla je především v motivaci a vyzbrojování ke sdílení evangelia.

S úctou

David Říman

Vedoucí projektu EXIT316

Naši učitelé

V září začíná škola. Ale to nejdůležitější studium začínají již tříleté děti v nedělce. Je to hned za rodinou druhé místo, kde se děti dozvídají o Bohu. Učitelům nedělní školy také skončily prázdniny a tak jsme se za Vás zeptali:

1) Proč jsi v neděli s dětmi v nedělce?

2) Máš nějaký zajímavý, zábavný, nebo veselý zážitek s dětmi z nedělníky?

3) Jak Ti Bůh přes Tvoji práci v nedělce žehná?

1) S dětmi v nedělce jsem proto, že mám děti ráda a práce s nimi mne povzbuzuje.

2) V nedělce pracuji s většími dětmi, ale mám ještě dětskou skupinku, kam, chodí i některé děti z nedělníky. Ve skupince jsme si povídali o tom, že jsem babička. Děti: „To máš určité vyndavací zuby, ukaž nám je.“ Já říkám: „Mám svoje, ne vyndavací.“

Děti: „Libuško, nestyď se, mi se ti nebudeme smát, neboj se a vynde nám je na stůl.“

Ptám se dětí: „Co říkal Pán Ježíš o království nebeském? Že je jako zrno“..... chvilí je ticho a pak se ozvalo: „Kečupu“.

3) Bůh mi v nedělce i na skupince žehná tím, že se s dětmi cítím dobře, dává mi sílu, trpělivost a lásku. Díky Bohu.

Liba Kobyláková

1) Za prvé, děti mám rád a chci jim posloužit tak, aby poznaly a zamilovaly si Boha a vydaly mu svůj život, za druhé, protože Bůh je Bohem dospělých i dětí a k dětem je potřeba přistupovat jinak, než k dospělým a to také při sdělování Božích pravd.

2) Zábavu máme, když hrajeme nějaké hry. Do nich se děti zapojují velice rády. Pokud je pro hru potřeba vybrat nějakého dobrovolníka, hlásí se skoro všichni ;-)

3) Dovolím si otázku trochu pozměnit: Jak mi Bůh žehná, když sloužím tam, kde chce, abych byl? Dává mi prostor to dělat, např. tím, že mě i mou rodinu zabezpečuje, že mohu mít dobrou práci, dává mi sílu a vytrvalost, odvahu, inspiraci...

Petr Mourek

1) Chci dětem sloužit, dělá mi radost, když je program zaujme a třeba k tomu sami mají co říci.

2) Každý nedělní program je zajímavý něčím jiným, nevzpomínám si na konkrétní příhodu.

3) Myslím, že děti jsou pro sbor velkým poohnáním a je úžasné vidět, jak se setkávají s Ježíšem.

Dorotea Bohuňková

1) Vnímám pro sebe, že mě tam Bůh chce mít a je to aktuálně moje služba, kterou mám ráda - ty děti hlavně ☺.

2) Pěknou příhodu mám z jednoho nedělního nedělkářského výletu, kdy to vypadalo, že bude pěkně. Děti byly podle toho oblečené. Pak ale přišel vytrvalý, intenzivní déšť. Nebylo kam se pořádně schovat, tak jsme se krčily pod nekošatým stromem. Děti se poměrně nerady modlily, ale nemohly jinak. Za pár minut bylo po dešti a dokonce vysvitlo slunce. Byl to zázrak, usušily se nám věci a děti viděly své vyslyšené modlitby. Neboť velkou moc má modlitba spravedlivého. ☺

3) Bůh mi žehná skrze mou službu tak, že mě uschopňuje a zmocňuje k věcem, na které bych si dříve netroufla i v mém osobním životě. Služba mě také přivedla do bližšího vztahu s některými sourozenci ve sboru ☺

Markéta Mušínská

1) Mám děti ráda a byla jsem k tomu povolána.

2) Vždycky je povzbuzením, když s dětmi o něčem mluvíme a vidím, že to berou vážně, modlí se a jednají podle toho.

3) Moc. Loňský vyučovací program byl hodně zajímavý a pro mě osobně velmi pozhnaný. Párkrát jsem si, s ohledem na dané téma, musela nejprve udělat pořádek sama v sobě. Párkrát jsem se musela před nedělkou modlit, aby mluvil skrze mne Bůh a ne mé špatné zkušenosti. Je úžasné sledovat, co Bůh skrze nás může, když Mu dáme prostor.

Lída Ďoubalová

1) Před devíti lety mě Bůh zavolal mezi děti, dal mi jasné slovo o mé službě mezi nimi a od té doby jsem v neděli více v nedělce než na „velkých“ bohoslužbách. Nejdříve jsem si myslela, že to bude pro mě velká oběť, ale postupem času si uvědomuji, Pán Bůh, když něco dělá, dělá to velmi dobře. Je mi s dětmi hezky, prožíváme svaté chvíle, modlíme se, rozhodujeme se pro nové, dobré věci, učíme se Boží slovo, hrajeme si. Prostě SUPER!!

2) Zážitků je mnoho, možná jeden by stál za zveřejnění. Odehrálo se to při celosborových dětských bohoslužbách, program byl o druhém příchodu Pána Ježíše, což je zajímavé, ale poměrně složité téma pro děti. Při kázání se stále hlásila jedna holčička, nebylo ale stále vhodné ji vyvolat. Řečník už to

nevydržel, přerušil kázání a vyvolal ji. Ona se postavila a řekla: „Úplně vám rozumím, co nám chcete říct, už jsem to od táty také slyšela“.

3) Služba v nedělce stojí hodně příprav. Je nutné modlit se, nastudovat dané slovo, připravit srozumitelnou výzvu, nějaké vyrábění, hry, chvály. Někdy je to dřina. Ale za ten čas, co v nedělce sloužím, jsem mnohem lépe porozuměla Bibli, díky vyučování jsem se sama spousty naučila, umím díky dětem nové verše zpaměti, a hlavně „právě takovým patří Boží království“.

Petra Jelínková

1) Protože mě to baví, a když mám zrovna špatnou náladu, či se věci nějak nedaří, tak proto, že to je moje služba a věřím, že mě do ní Bůh povolal.

2) Myslím, že na tohle se dá odpovědět pouze vtipem - Ptá se pan farář dětí - Je to zrzavé, má to velký ocas a skáče to po strozech. Děti se zamyslí a říkají - No normálně by to byla veverka, ale že se ptáte zrovna vy, tak je to Pán Ježíš.

Nevím jak ostatní nedělkáři, ale pro mě předškoláky je tohle univerzální odpověď, když zrovna nevědí správnou odpověď. Občas je ale náročné je pak přesvědčit, že miminko na obrázku není Ježíš, ale jiná důležitá biblická postava ☺

3) Občas se stane, že mám špatný týden a v neděli, místo abych si šla poslechnout nějaké povzbudivé kázání, tak jsem v nedělce. Mám před tím většinou špatný pocit, že se mi tam nechce, ale vždycky, když jsme s dětmi na našem shromáždění a oni se na mě podívají, usmějí a řeknou mi něco pěkného, tak ten pocit zmizí a já úplně cítím, jak jsem povzbuzená a těším se na další nedělníku. Myslím, že to je skvělý způsob, žehnat nedělkáři skrze jeho vlastní svěření.

Sára Vávrová

1) Věřím, že mi Bůh vložil práci s dětmi do srdce. Dal mi k tomu určitá obdarování jako přirozenou autoritu u dětí, mnoho nápadů, jak dětem slovo přiblížit zábavnou formou, komunikativnost s dětmi na jejich úrovni a jiné...

2) Humorný příběh. Rozhovor dospěláka s dítětem z nedělníky. Dítě tvrdě a hájí svůj názor, že jeho srdce není v žádném případě červené, protože je bílé Pán Ježíš ho přece očistil, to je snad jasné. Odpovědět dospěláka: To se mylíš, všechny lékařské knihy dokazují, že uvnitř v těle je srdce z masa a to je přece červené. Dítě se zamyslí a odpoví, ne, já ho mám bílé i moje maminka to říkala.

3) Nejvíce asi při modlitbách a přípravě na nedělníku, kdy většinou i já přijmu nějaké poučení z vyučovaného slova pro svou osobu, nebo blízkou rodinu.

Jana Machulková ⇨

1) Mám ráda děti. Mimo jiné je v nich ukrytý velký Boží potenciál, a já můžu mít tu čest pomáhat ho rozvíjet.... Mají skvělé nápady a mnohdy úžasné odpovědi. ☺

2) Na konci školního roku jsme děti odměňovali a dostali mimo jiné i plastové mouchy a děti hned věděly, že mouchy patří do polívky. A pak mi jedna maminka řekla, že jí opravdu z polívky doma lovili. Mouchy splnily účel!

3) Právě tím, že s dětmi diskutuji a mluvím o Božích věcech zcela otevřeně. A oni to vidí z úplně jiného úhlu. Je to inspirativní. Už se na ně těším!

Lad'ka Havlová

1) S dětmi jsem ráda a je to moje místo.

2) I o veselé zážitky není nouze, ale spíše mě dojíká, když se děti dotkne Bůh a ony něco z Písma opravdu pochopí, dojdou jim souvislosti, příčiny a následky. A taky je krása být přítom, když můžu vidět, že Bůh k nim mluví a ony Ho slyší.

3) Často mám spontánní nápady, které se ukazují jako dost dobré, zrovna pro určitý okamžik, situaci a tak. ☺ Tak to mě baví. Někdy si lámu hlavu nad nějakým odpůrkem, třeba týden a najednou „lusk“, ani nevím jak a geniální řešení je na světě.

Marta Božovská

● OZNÁMENÍ

SEMINÁŘ O PASTORACI A VNITŘNÍM UZDRAVENÍ

Peter a Solvei Stohlovi pocházejí z USA, ale již 17 let slouží v Evropě. Od roku 2005 žijí v Kaunasu v Litvě, kde pracují v rodinném centru jako křesťanští rodinní poradci. Pomáhají lidem vyřešit různé životní problémy a nedorozumění ve vztazích. Také dokáží pomoci lidem zvládnout charakterové problémy a modlí se s nimi za to, aby se v nich obnovila důvěra, sebeovládání a empatie. Zabývají se pocity viny, depresí, samospravedlností, zármutkem, dále manželskými problémy a problémy s výchovou dětí. Jejich služba je cílená a účinná. V minulosti sloužili také v Rusku, Kazachstánu a Lotyšsku. V ČR byli poprvé v roce 1993.

Základní kurz o vnitřní proměně

Během Velikonoc vyučovali na výjezdu regionálních vedoucích regionu Střed manželé Stohlovi na téma „Vnitřní proměna“. Následně sloužili i jednotlivcům a párům osobními rozhovory. Ohlas na jejich službu byl velmi pozitivní a proto jsme se rozhodli jejich službu zprostředkovat i dále. Během tohoto školního roku proběhnou tři víkendová setkání (pátek večer a sobota), během kterých budou Stohlovi vyučovat Základní kurz o vnitřní proměně (celkem cca 10 lekcí). **První setkání proběhne 12.-13. listopadu 2010**, další v březnu a v květnu 2011. **Je potřeba se přihlásit na celý kurz, cena je 1000,- Kč.** Přihlásit se můžete ve sborové kanceláři (praha@kaes.cz) **do konce října.** Přihlášku pokud možno neodkládejte.

Možnost osobních pastoračních rozhovorů

Peter a Solvei budou v Praze vždy na týden. Kromě vyučování budou k dispozici pro osobní pastorační rozhovory. Jsme velmi rádi, že jsou ochotni takto posloužit a doporučujeme vám této možnosti využít. Jestliže o rozhovor máte zájem, je potřeba se předem objednat. Pokud budete potřebovat překlad (neumíte anglicky a nemůžete si ho zajistit sami), dejte nám prosím vědět a my vám překlad zajistíme. Pro rozhovor není potřeba absolvovat seminář. Prosíme ty z vás, kdo máte o osobní setkání se Stohlovými zájem, abyste se **do 11. listopadu telefonicky obrátili na Pavlínou Královou (tel.: 284822294) a domluvili se na termínu.**

Program biblických na září

*Biblické hodiny na regionu Jih
(pozor, změna místa i času)*

Kdy: **KAŽDOU STŘEDU V 19:00 HOD**

Kde: **Kulturní centrum Novodvorská,**
Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro
Metro C „Kačerov“ - Bus 106, 170, 196, 203
Metro B „Smíchovské Nádraží“ - Bus 196, 197, 198
zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

Promluvy:

8. 9. Dan Drápal: Žalm 66.

Vzrušuje nás ještě Boží jednání? Co když Bůh zkouší celý národ? Důležitá podmínka vyslyšení modlitby

15. 9. Miloš Poborský: Rovnováha v bibli

Naděje, víra a vyznání. Určitě spolu souvisí, ale jak?

22. 9. Dan Drápal: Vztah ducha, duše, a těla.

Termíny biblické antropologie. Jak odlišit duševní od duchovního?

29. 9. Jana Hradová: Řím 8.kapitola

Pracujeme k porodu. Co je život z moci Ducha? Jaká je naděje zakotvená v Kristu? Na co čekáme?

Podrobné informace viz

www.biblicke.cz

Samuel

www.samuelcz.com
email: knihkupectvi@samuelcz.com

SAMUEL
SE STĚHUJE!

SAMUEL

Nová adresa:

Soukenická 15
110 00 Praha 1

Na novém místě bude nejen
sídlo nakladatelství, ale také
nově otevřené

KŘESŤANSKÉ
KNIHKUPECTVÍ

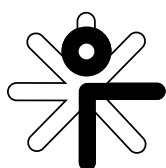
Přijďte si k nám vybrat!

Distribuce a objednávky:
Soukenická 15, 110 00 Praha 1

www.samuelcz.com
tel: 224 317 674

Kurs Užívání duchovních darů 21.9. – 14.12.2010

Komu je kurs určen: **každému, kdo se chce naučit zacházet s duchovními dary**
(především s prorockým darem)
Místo konání: **budova KS Praha, Na Žertvách 23, Velký sál**
Čas konání: **úterky od 18.00 do 21.00 hod v termínech od 21.9. do 14.12.2010**
(jednou za 14 dní)
Přihlášky: **na e-mailovou adresu Magdy Louthanové (magda.louthanova@volny.cz)**
nebo Marcely Láníkové (marcela.lan@volny.cz)
Školné: **400 Kč**

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12-15 LET)

15.9.2010 v 17:00

středy 17:00-19:00 hod

více info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

14.9.2010 v 17:30

úterky 17:30-19:30 hod

více info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

4.10.2010 v 18:30 - v září tedy není

pondělky 18:30-21:00 hod

více info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

ŠESTÁ

VEČERNÍ SETKÁNÍ PRO MLADÉ, KDE TO ŽIJE!!

MOUDROST BLÁZNŮ

12. 9. 2010 V ŠEST HODIN
ORTENOVO NÁMĚSTÍ 34
ŠKOLA TGM
PRAHA 7

HUDBA - VIDEO
TANEC - SCÉNKY
NÁPOJOVÝ BAR

VSTUP ZDARMA!

Mládež
KS Praha

KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA
WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ/SESTA
SESTA@KAES.CZ
724 435 309 - DITA FRANTÍKOVÁ

● OZNÁMENÍ

NECH SE ZAPÁLIT

Organizace CFaN, kterou založil a vede Reinhard Bonnke, pořádá už mnoho let tzv. **Konference ohně**, které mají motivovat křesťany ke zvěstování evangelia. Protože o konference je velký zájem, rozhodl se R. Bonnke pro ty, kteří nemají možnost na konferenci přijet, připravit **motivační kurz** pod názvem **Full Flame**. Čeština je jedním z prvních jazyků, do kterých byl tento kurz přeložen. Sestává z **osmi setkání**, kde se na úvod promítne připravený **film** a potom se na základě připravených otázek **diskutuje**. Účastníci mají k dispozici brožury a všichni se mohou zapojit - nejedná se tedy jen o poslouchání vyučování.

Rozhodli jsme se na podzim uskutečnit tento kurz ve sboru. Společně zhlédneme video a budeme mít společný úvod a potom se podle počtu rozdělíme do diskusních skupinek.

Kurz bude úterky resp. čtvrtky (kvůli státnímu svátku) **vždy od 18:30 ve dnech 7. 9., 14. 9., 21. 9., 30. 9., 5. 10., 12. 10., 19. 10. a 26. 10.** Účastníci dostanou na místě ke koupě účastnickou brožuru v ceně 50,- Kč.

Abychom mohli kurz připravit, uvítali bychom, kdyby se zájemci hlásili na sborový email praha@kaes.cz

Srdečně zvou Martin Čunek a Lubomír Ondráček

DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Milí sourozenci,

s velkým potěšením mohu oznámit spuštění nových webových stránek www.dnydobrychzprav.cz.

P R O G R A M

Fyzikální show

smyčcové kvarteto - hudba křesťanských mistrů

Kairos II. - Divadelní představení „Taková divná doba“

Asuza Street - Slovensko pop - rock

Daniela Hogger - Anglie pop - rock

Touch of Gospel - gospel

Modlitební za Dny dobrých zpráv
každou středu v říjnu od 19:00 v Knihovně Na Žertvách

Těším se na Vás a Vaše přátele na třetím ročníku Dnů Dobrých Zpráv, které se konají **od 1. do 6.11. 2010.**

Jaroslav Sloboda, vedoucí DDZ

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

3. 10.

od 15:00 KD Ládví
Hudební skupina: pod vedením Mirka Báľka
Kazatel: Petr Kácha

5. 11.

od 15:00 KD Ládví
Hudební skupina: pod vedením Jana Knířka

*Shromáždění v rámci Dne Dobrých Zpráv
speciálně určené pro zvaní hostů*

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

27. 9.

Pondělí 27. 9. v 18:00

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

18. 9.

Sobota 18. 9.
a 27. 11. v 9:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Kolektivní vedení

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 30/18/21

Vstup: Miroslava Pípalová

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7

Modlitební: 20. 9. v 18:00 u Václavíků

Počet členů: 111/24/47

ZÁPAD

Kolektivní vedení

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích, (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 51/10/22

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 93/18/57

Narození: Jan Dobiáš (14.7.)

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 80/15/28

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 81/12/18

Výstup: Marková Zdena, Rusínová Radomíra a Lukáš

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Počet členů: 47/5/25

Vstup: Matouš, Michaela, Zachariáš a Alžběta Zoubkovi

SBOR

KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký,

Johana Dittrichová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

Příští číslo vyjde v neděli 3. října 2010

3.10.